

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.511 van 28 november 2011
in de zaak A. 194.706/IX-6607**

In zake : XXXX

tegen :

het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID
(Selor)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 november 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 24 september 2009 van Selor waarbij XXXX niet geslaagd wordt verklaard voor de mondelinge proef en aldus voor het vergelijkend examen voor de selectie van sociaal inspecteur voor de regio Brussel, Limburg en Oost-Vlaanderen voor het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV) (selectienummer ANG09010).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 12 juni 2009 schrijft de verzoeker zich in voor de selectie van sociaal inspecteur voor de regio Brussel, Limburg en Oost-Vlaanderen voor het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV).

Na een screening van de deelnemingsvoorwaarden bestaat de vergelijkende selectie uit een voorselectie (computergestuurde proef) en een mondeling gedeelte (gevalstudie en interview) met voorbereidingstijd. Volgens het selectiereglement beoogt het interview de evaluatie van de technische en gedragsgerichte competenties in overeenstemming met de functievereisten, alsook van de motivatie, de interesses en de affiniteit met het werkterrein. Om te slagen moet de kandidaat ten minste 12 punten op 20 behalen.

3.2. Met een brief van 3 juli 2009 wordt de verzoeker uitgenodigd om deel te nemen aan de computergestuurde proef.

Met een brief van 14 augustus 2009 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee dat hij op voormelde proef geslaagd is met een score van 17,38 punten op 20.

3.3. Op 18 augustus 2009 wordt de verzoeker uitgenodigd om deel te nemen aan het mondelinge gedeelte van de selectie.

Op 8 september 2009 neemt de verzoeker deel aan het mondelinge gedeelte.

Zoals bepaald in het selectiereglement worden met dit interview een aantal generieke en technische competenties beoordeeld. Onder elke competentie worden voor de beoordeling een aantal criteria aangehaald, op grond waarvan elke competentie kan worden beoordeeld. Per competentie wordt telkens een score op 5 punten toegekend.

Aan de verzoeker worden de volgende scores toegekend:

- Wat de “motivatie” betreft, behaalt de verzoeker 3 punten op 5.
- Wat de technische competenties betreft, behaalt de verzoeker 2 punten op 5.
- Wat de generieke competenties betreft, behaalt de verzoeker voor de competenties “resultaatgerichtheid” 3, “zichzelf ontwikkelen” 3, “integreren” 2, “vernieuwen” 3, “relaties leggen” 3, “communiceren” 2 en “adviseren” 3 punten op 5.

Deze scores blijken uit de aan de verzoeker toegekende beoordeling van de verschillende criteria per competentie.

3.4. De eindconclusie van 15 augustus 2009 van de jury wordt als volgt gemotiveerd:

“De kandidaat, XXXX, heeft een zeker zicht op de functie, maar zijn interesse gaat voornamelijk uit naar de fiscale wetgeving en weinig naar de sociale wetgeving.

Bij het omgaan met informatie legt hij niet de juiste verbanden uit de informatie en heeft hij moeite om tot de kern van de zaak te komen.

De kandidaat is ook niet kernachtig in zijn mondelinge communicatie. De antwoorden die hij geeft zijn vaag geformuleerd.

Het profiel van de kandidaat beantwoordt momenteel niet volledig aan de vereisten voor deze functie. Hij behaalt een score van 10,57 /20 op deze proef.”

Op 24 september 2009 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee dat hij niet geslaagd is voor het mondelinge gedeelte van de selectie omdat hij 10,57 punten op 20 behaalde terwijl minimum 12 punten op 20 vereist zijn.

Dit is de bestreden beslissing.

3.5. Op 29 september 2009 vraagt de verzoeker aan de verwerende partij om toegang te krijgen tot zijn persoonsgegevens die door haar bewaard en verwerkt worden, alsook om inzage in zijn dossier naar aanleiding van de voornoemde selectie.

Met een e-mail van 26 oktober 2009 stelt de verwerende partij aan de verzoeker een aantal data voor om inzage te nemen van zijn dossier.

Op 4 november 2009 neemt de verzoeker inzage van zijn dossier en neemt hij een bundel met stukken in ontvangst.

Omdat volgens de verzoeker een aantal stukken ontbreken, richt hij op 22 november 2009 een schrijven aan de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, daar de weigering van de verwerende partij om deze documenten te verstrekken niet gebaseerd is op een weigeringsgrond zoals vervat in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de formele en van de materiële motiveringsplicht, zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De bestreden beslissing is naar het oordeel van de verzoeker noch formeel, noch materieel op afdoende wijze gemotiveerd, vermits hem geen enkel inzicht wordt gegeven in de motieven van de beslissing, waardoor hij niet in staat is terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen deze beslissing te verweren. De mondelinge proef was eensdeels een kennisexamen en peilde anderdeels naar gedragsgerichte competenties. De verzoeker voert aan dat “één of meer discretionaire oordelen (...) tegen alle redelijkheid ingaan”. Zo stelt hij dat de puntentoekenning niet te begrijpen is en staat op de motivatiefiche niet vermeld waarvoor de toegekende cijfers staan. Wat de competentie “motivatie” betreft, argumenteert de verzoeker dat geen rekening werd gehouden met de twee “+/-” indicatoren, terwijl hij op grond daarvan wellicht 4 punten in plaats van de hem toegekende 3 punten zou hebben behaald. Ook wat de competentie “zichzelf ontwikkelen” betreft, meent de verzoeker dat de motivatiefiche onjuist en onvolledig is omdat hij tijdens het interview duidelijk gezegd heeft dat hij ook seminaries heeft bijgewoond die verder gaan dan het fiscale. De competenties “vernieuwen” en “adviseren” werden, aldus de verzoeker, eveneens foutief gequoteerd.

De verzoeker voert vervolgens aan dat, wat de technische competenties betreft, één en ander niet kan worden geverifieerd omdat hem zonder enige weigeringsgrond, zoals bepaald in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, geen inzage werd verleend in zijn schriftelijke voorbereiding noch een correctie-rooster met correcte antwoorden werd verschaft.

Deze onterechte weigering tot inzage in bepaalde stukken betekent volgens de verzoeker dat geen enkele objectieve controle van de motivering mogelijk is in relatie tot de toegekende punten en de wijze van quoteren. Er werd hem een eindbeoordeling van 10,57 punten op 20 toegekend, zonder dat wordt verduidelijkt waarom de scores voor de negen onderdelen tot dit resultaat konden leiden.

De verzoeker wijst voorts op een aantal inconsistenties in de motieven van de bestreden beslissing, meer bepaald tussen de competenties “integreren” en “adviseren”, tussen de competenties “motivatie” en “technische competenties” en tussen de tijdsduur van het mondelinge gedeelte en de toelichting onder de competentie “communiceren”. De verzoeker wijst eveneens op een inconsistentie tussen de motivering onder de competentie “motivatie” en de eindconclusie.

Hij wil zijn duidelijke interesse aantonen bij de vergelijking van zijn antwoorden op de gevalstudie met de typeantwoorden en het correctierooster, doch de verwerende partij weigert deze stukken mee te delen. De verzoeker benadrukt dat de overwegend negatieve eindconclusie niet gedragen wordt door de onderscheiden positieve subbeoordelingen van de verschillende competenties. De beoordeling van het interview gaat volgens de verzoeker eveneens voorbij aan de beoordelingsverslagen die werden opgesteld in het kader van de stage die hij heeft doorlopen op de Geschillencel Bijzondere Belastinginspectie Gewestelijke Directie Brussel. Laatstgenoemde beoordelingsverslagen bevestigen volgens de verzoeker zijn professionele competenties en zijn flagrant in strijd met de bemerkingen van de verwerende partij en wijzen er juist op dat de jury niet in staat is de werkelijke competenties van sociaal inspecteurs bij het RIZIV te detecteren en te beoordelen. De verzoeker verwijst ten slotte naar het arrest nr. 94.093 van 19 maart 2001, inzake Vermeulen tegen Selor, waarin de Raad van State heeft overwogen dat de motivatie van de beslissing, zoals neergeschreven door de examencommissie, neerkomt op niet-onderbouwde algemeenheden die, precies door hun vaagheid, enerzijds aan de verzoeker elke mogelijkheid van verweer

ontnemen en anderzijds de rechter niet in de mogelijkheid stellen om -het weze de marginale- wettigheidstoetsing uit te voeren.

5. De verwerende partij antwoordt dat, wat de formele motiveringsplicht betreft, de motieven voor een beslissing in verband met een examen vervat zijn in het examencijfer, in casu 10,57 punten op 20, en dat dit geldt zowel voor de schriftelijke als voor de mondelinge examens. Bovendien kreeg de verzoeker via de motivatiefiche een bijkomende toelichting bij zijn examencijfer. Hierin staat de motivatie voor het toekennen van het puntentotaal voor elk onderdeel van de test uitdrukkelijk beschreven door aanduiding van een vakje naast vooraf opgegeven, specifieke competenties en wordt voor elk onderdeel nog eens een bijkomende weergave gegeven van de bevindingen van de selectiecommissie aangaande de generieke competenties van de verzoeker zoals ze naar voor gekomen zijn tijdens de mondelinge proef. De verzoeker kende de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen. De verwerende partij werpt voorts op dat de verzoeker geen belang heeft bij het middel, daar hij in zijn verzoekschrift enkel de motieven van de motieven bekritiseert en een dergelijke kritiek buiten het toepassingsgebied van de formele motivering van bestuurshandelingen valt. Wat de materiële motiveringsplicht betreft, meent de verwerende partij dat de beslissing waarbij de verzoeker niet geslaagd wordt verklaard voor de mondelinge proef wel degelijk gebaseerd is op rechtens aanvaardbare motieven met voldoende feitelijke grondslag. Zo strekte de mondelinge proef ertoe de motivatie, de technische en de generieke competenties van de kandidaat te testen en werden deze competenties afzonderlijk gequoteerd aan de hand van een 5-puntenschaal, waarbij 1 zwak is en 5 uitstekend. Elk van deze scores wordt bovendien toegelicht met een verklaring waarom die bepaalde score werd toegekend. De verzoeker behaalde bijgevolg een score van 24 punten op 45, en werd om die reden niet geslaagd verklaard. De verwerende partij meent dat de verzoeker in feite niets anders vraagt dan een controle op de appreciatie van de feiten, hetgeen niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort. De verwerende partij weerlegt voorts puntsgewijs de kritiek van de verzoeker. Zo merkt zij op dat de puntentoekenning louter cijfermatig is, waarbij per competentie

een score op een totaal van 5 punten wordt gegeven en dat de motivering voor de puntentoekenning onder de competentie “motivatie” wel degelijk kan teruggevonden worden in de opmerkingen, neergeschreven onder deze competentie. Zij merkt voorts op dat de motivering van de competentie “zichzelf ontwikkelen” correct is daar wordt beaamd dat de verzoeker zich bijschoolt om meer kennis te vergaren, doch dat het hem aan zelfkritiek ontbreekt, hetgeen door de verzoeker niet wordt betwist. Wat de competenties “vernieuwen” en “adviseren” betreft, komt het, aldus de verwerende partij, niet aan de verzoeker toe zijn mening over de eigen generieke competenties in de plaats te stellen van de examinatoren. Voor zover de verzoeker er zich over beklaagt bepaalde stukken niet ter inzage te krijgen, wijst de verwerende partij erop dat de schriftelijke voorbereiding louter een gunst is die de kandidaten wordt verstrekt opdat zij deze kunnen gebruiken als geheugensteun bij het voeren van een gesprek over de casus. Uit dit gesprek is evenwel gebleken dat de verzoeker geen belangstelling vertoont voor, noch voeling heeft met de sociale zekerheid. Er werd hem overigens wel degelijk inzage verleend in zijn schriftelijke voorbereiding, hetgeen blijkt uit de inventaris opgesteld naar aanleiding van de consultatie van zijn dossier. Verzoekers kritiek omtrent de inzage betreft overigens niet de bestreden beslissing zelf doch wel de mate waarin de regels inzake openbaarheid van bestuur al dan niet werden nageleefd. Wat de zogenaamde tegenstrijdigheid tussen de competentie “adviseren” en de eindconclusie betreft, wijst de verwerende partij erop dat de verzoeker de motivering betreffende deze competentie niet volledig citeert en dat deze geenszins strijdig is met de eindconclusie. Zij stelt voorts dat het zich voorbereiden op en het voeling hebben met een bepaalde materie, twee onderscheiden zaken zijn. De verwerende partij wijst er ten slotte op dat de beoordeling tijdens verzoekers stage als jurist bij de BBI Brussel niet pertinent is aangezien deze geen gevolg kan noch mag ressorteren voor een welbepaalde selectieprocedure en dat het door hem geciteerde arrest Vermeulen niet overeenstemt met de onderhavige zaak. De verwerende partij besluit dat de beslissing om de verzoeker 10,57 punten op 20 toe te kennen steunt op een grondig en zorgvuldig gevoerd interview.

6. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker hierop dat de verwerende partij pas tijdens de procedure voor de Raad van State een kopie verstrekt van de gevalstudie, zodat hij zijn beroep bij de Raad van State op basis van een onvolledig dossier heeft moeten instellen. De verwerende partij blijft evenwel in gebreke de typeantwoorden en de correctieroosters voor te leggen. De handgeschreven motivatiefiche bevat aangaande de casus geen verwijzingen naar concrete antwoorden die de verzoeker aan de jury gaf tijdens de mondelinge proef. Voorts voert de verzoeker aan dat met de uitleg die de verwerende partij geeft voor de toekenning van de punten geen rekening mag worden gehouden. De verzoeker meent dat de punten niet volstaan als motivering voor een mondelinge proef die deels uit een interview bestond waar gedragsgerichte competenties werden getest. De verzoeker houdt ten slotte voor dat de verwerende partij op een aantal door hem aangehaalde argumenten (meer bepaald omtrent de competenties “motivatie”, “zichzelf ontwikkelen”, “vernieuwen” en “adviseren”) niet afdoende antwoordt, noch op de door hem vastgestelde tegenstrijdigheden.

De verzoeker voegt bovendien een attest toe van 3 maart 2010 vanwege zijn vroegere dienstchef bij de BTW-controle en meent dat “de getuigenis van iemand die in realiteit heeft samengewerkt met verzoeker, meer waarde (heeft) dan de virtuele passages die verwerende partij denkt te kunnen opnemen op een fiche en in een memorie van antwoord ten einde verzoeker in een slecht daglicht te doen stellen”. Hij stelt ten slotte dat hij een stap verder gaat dan het louter bekritisieren van de motieven: hij voert namelijk aan dat de verwerende partij zich heeft vergist en dat de weergegeven stellingen en opgesomde negatieve elementen geenszins stroken met het verloop van het interview.

7. In de laatste memorie schrijft de verzoeker dat het auditorsverslag niet kan worden gevolgd waar het stelt dat geen relaas of samenvatting moet worden gegeven van de vragen en antwoorden die werden gesteld door de selectiecommissie.

Voorts onderstreept hij het belang van stageverslagen opgesteld door zijn dienstoversten in het kader van zijn stage verricht bij de FOD Financiën van 29 november 2006 tot en met 30 juni 2009. Volgens de verzoeker illustreren deze stageverslagen dat de verwerende partij de besteden beslissing niet deugdelijk heeft gemotiveerd.

Voorts verwijst de verzoeker naar de verklaring van 3 maart 2010 van zijn dienstchef bij de BTW-controle 5 die verband houdt met de competenties “samenwerken”, “resultaatgerichtheid” en “zichzelf ontwikkelen” en die volgens hem aantonen dat hij voornoemde competenties bezit.

Ten slotte stelt de verzoeker dat het ontbreken van typeantwoorden en correctieoosters van de mondelinge proef elke objectieve controle van de mondelinge proef onmogelijk maakt.

Beoordeling

8. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

Het argument van de verwerende partij dat de motivering van de beoordeling van een mondelinge proef als de voorliggende terug te vinden is in de toegekende punten zelf, kan niet worden aangenomen, omdat de afgelegde mondelinge proef niet uitsluitend een zuivere kennisproef betreft. De enkele verwijzing naar een puntcijfer kan voor een dergelijke proef de beslissing niet deugdelijk motiveren.

Bij de motivering van een dergelijke mondelinge proef moeten de punten worden verantwoord aan de hand van argumenten en motieven die de selectiecommissie in aanmerking heeft genomen om de kandidaat een bepaald cijfer toe te kennen. Alleen in dat geval kunnen de betrokkene en de rechter, die moet oordelen over de regelmatigheid van de punten die een teleurgestelde kandidaat heeft behaald, uitmaken of de selectiecommissie, binnen de ruime discretionaire bevoegdheid die zij ter zake bezit, deugdelijke redenen had om die welbepaalde beslissing te nemen.

In casu wordt vastgesteld dat de verzoeker, naast zijn puntencijfer (10,57 punten op 20), meegedeeld bij brief van 24 september 2009, tevens kennis heeft kunnen nemen van de redenen waarom hem dit puntencijfer is toegekend. De motivatiefiche die de verzoeker op 4 november 2009 heeft kunnen raadplegen, vermeldt duidelijk welke generieke en technische competenties precies werden beoordeeld tijdens de mondelinge proef, welke score (op een 5-puntenschaal) de verzoeker per competentie heeft behaald en welke de essentiële argumenten van de selectiecommissie zijn per competentie. Voorts wordt in deze motivatiefiche een eindconclusie van de jury opgenomen die op haar beurt wordt gemotiveerd (rubriek 3.4.).

Met de thans betwiste mondelinge proef diende de selectiecommissie conform het selectiereglement de professionele kwaliteiten van de verzoeker met betrekking tot de functievereisten te beoordelen, alsook zijn motivatie en zijn interesses voor, en zijn affiniteit met het werkt terrein. Uit de motivatiefiche blijkt dat het interview dat de verzoeker heeft gehad met de selectiecommissie hierop gericht was, wat door hem overigens niet wordt betwist.

De vereiste van een afdoende motivering van de beoordeling van een examenjury houdt niet in dat een relaas of samenvatting moet worden gegeven van de vragen en antwoorden. Er moet enkel duidelijk blijken welke motieven de examencommissie heeft gehanteerd en of de gehanteerde motieven afdoende zijn.

De beoordeling van een kandidaat aan de hand van een proef als de thans betwiste, hangt althans voor het deel met betrekking tot de motivatie en de generieke competenties, niet zozeer af van het al dan niet correct beantwoorden van de gestelde vragen, doch vormt de proef veeleer de neerslag van de indruk die de globale prestatie van de kandidaten bij de selectiecommissie heeft gewekt. Van de selectiecommissie kan dan ook niet worden gevraagd dat zij de motieven van haar motieven expliciteert, door elk argument van haar beoordeling te koppelen aan een welbepaalde passage uit het interview. De motiveringsplicht reikt niet zover dat de selectiecommissie elk motief, wanneer het op zich voldoende concreet en begrijpelijk is, nog moet onderbouwen met een verwijzing naar concrete elementen op basis van het interview die de gemaakte conclusie schragen. De selectiecommissie heeft ter verantwoording van de totaalscore een aantal positieve en negatieve punten opgesomd die zij bij het aanhoren van het betoog van de verzoeker heeft opgemerkt. De genoteerde pijnpunten geven aan wat de commissie aan de verzoeker globaal als minpunt heeft aangerekend. Bijgevolg kan de verzoeker dan ook niet worden gevolgd in de mate dat hij aanvoert dat in de motivatiefiche niet wordt verwezen naar concrete antwoorden die hij aan de selectiecommissie zou hebben gegeven tijdens de mondelinge proef.

Aangezien het ter zake gaat om een examen dat geen loutere kennisvragen omvatte, was het vereist maar volstond het ook, beknopt in een voor de verzoeker toegankelijk document, te vermelden op welk vlak zijn examenproef ondermaats werd geacht. Door de kennisname van de argumenten van de selectiecommissie is hem aldus wel degelijk een inzicht gegeven in de motieven van de bestreden beslissing en werd de formele motiveringsplicht nageleefd.

9. Het verder onderzoek van het middel noopt tot een onderzoek naar de deugdelijkheid van de motieven en betreft aldus een onderzoek met betrekking tot de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad van State is in de uitoefening van zijn wettigheidsstoezicht slechts bevoegd

om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. In casu betekent dit, gelet op de zeer ruime appreciatiebevoegdheid van de selectiecommissie bij de beoordeling van een mondelinge proef als de thans betwiste, dat het wettigheidstoezicht van de Raad beperkt is tot de vraag of de motieven die de selectiecommissie opgeeft verband houden met de vooropgestelde functievereisten, of de uiteenzetting van de verzoeker voldoende elementen bevat om de juistheid van de motieven aan het wankelen te brengen en of de selectiecommissie niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door op grond van die motieven een score van 10,57 punten op 20 toe te kennen aan de verzoeker.

De beoordeling van de selectiecommissie bij een proef die de persoonlijkheid van de kandidaat betreft, is een appreciatie, en is in zekere mate subjectief.

De verzoeker dient bijgevolg overtuigende elementen aan te voeren opdat de Raad van State de beoordeling van de selectiecommissie als onwettig zou kunnen beschouwen.

Uit de motivatiefiche blijkt dat de opgegeven motieven wel degelijk verband houden met de vooropgestelde functievereisten. Uit voormelde fiche blijkt namelijk dat de “Technische competenties”, de “Motivatie” en de “Generieke competenties”, meer bepaald resultaatgerichtheid, zichzelf ontwikkelen, integreren, vernieuwen, relaties leggen, communiceren en adviseren, werden onderzocht en beoordeeld, zijnde de gedragsgerichte en technische competenties die vereist worden voor de functie. Dit wordt als dusdanig niet door de verzoeker betwist. De verzoeker betwist wel dat de motieven de bestreden beslissing kunnen dragen.

De verzoeker stelt vooreerst dat in het selectiereglement niet staat vermeld hoe punten worden toegekend, noch welke puntenverdeling gehanteerd wordt tussen het gedeelte betreffende de casus en het gedeelte betreffende de gedragsgerichte competenties.

Uit de in de motivatiefiche toegekende quoteringscijfers blijkt genoegzaam op welke wijze gequoteerd wordt. Uit de lezing van de motivatiefiche blijkt welke competenties werden beoordeeld, hoe de verzoeker aan de hand van een aantal criteria per competentie wordt geëvalueerd. Per criterium wordt namelijk vermeld of de verzoeker hieraan al dan niet beantwoordt, waarbij dit criterium al dan niet wordt aangekruist, of doordat per criterium een +, +/- of een - wordt geplaatst en de verzoeker aan de hand van een specifieke toelichting en specifieke op hem toepasselijke bemerkingen, werd beoordeeld en wordt vermeld welke score op een 5-puntenschaal hem per competentie werd toegekend.

Uit de samenlezing van al deze elementen blijkt aldus wel degelijk dat er een verband bestaat tussen de toegekende score per competentie enerzijds en de beoordeling per competentie aan de hand van een aantal criteria en specifieke toelichtingen anderzijds. De verzoeker merkt weliswaar terecht op dat de motivatiefiche zelf niet de vermeldingen “zwak”, “onvoldoende”, “voldoende”, ... bevat. Desalniettemin kan uit voormelde samenlezing van de verschillende elementen uit de motivatiefiche logischerwijze worden afgeleid wat de cijfers op een 5-puntenschaal precies inhouden en kunnen deze cijfers niet anders dan in de zin zoals aangevuld door de verwerende partij worden begrepen. Hetzelfde geldt voor de betekenis van de symbolen +, +/-, - en ?.

Voor zover de verzoeker vervolgens aanvoert dat hij voor de competentie “motivatie” op basis van de twee $\pm$ indicatoren 4 punten in plaats van 3 had moeten krijgen, komt het niet aan de Raad van State toe zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de selectiecommissie. De Raad kan enkel vaststellen dat uit de motivatiefiche blijkt dat de verzoeker een score van 3 punten op 5 behaalt en dat die score als volgt wordt gemotiveerd: “Heeft zich voldoende

voorbereid (site RIZIV, Jaarverslag RIZIV, infobundel Selor). Heeft een redelijk beeld van de functie, maar is volledig gefocust op de fiscale fraude. Motivatie voor de functie is niet zozeer inhoudelijk, hij spreekt vooral over de hoog oplopende kost van de ziekteverzekering.” Uit de samenlezing van de concrete beoordelingen + en +/-, voor elk specifiek criterium voor de competentie “motivatie” en voormelde specifieke toelichting blijkt dat de verwerende partij niet kennelijk onredelijk is geweest bij de toekenning van 3 punten op 5 voor deze competentie.

Wat verzoekers kritiek op de beoordeling van de competenties “zichzelf ontwikkelen”, “vernieuwen” en “adviseren” betreft, wordt er nogmaals op gewezen dat het niet aan de Raad van State toekomt de feitelijke beoordeling over te doen. De Raad kan enkel vaststellen dat de motieven niet in een kennelijke wanverhouding staan tot de toegekende beoordeling van 3 punten op 5 voor elk van voormelde competenties. Ook wat de competentie “integreren” betreft, blijkt uit de samenlezing van de concrete beoordelingen + en +/- voor elk specifiek criterium voor de competentie en de specifieke toelichting dat de verwerende partij niet kennelijk onredelijk is geweest bij de toekenning van 2 punten op 5 voor deze competentie.

Wat de beoordeling van de technische competenties betreft, beklagt de verzoeker er zich over dat hij de beoordeling hiervan niet kan controleren omdat hij geen kopie heeft gekregen van de casus, de vragen, de typeantwoorden en de correctieoosters, terwijl hij volgens hem de verschillende vragen volledig en correct heeft beantwoord. Uit het selectiereglement en de motivatiefiche blijkt dat de technische competenties weliswaar aan de hand van een casus werden getest, doch dat het doorslaggevend criterium hierbij “een sterke interesse voor de sociale zekerheid en de wetgeving over geneeskundige verzorging en uitkeringen” is. Dit betekent dat, zelfs in de veronderstelling dat de kandidaat volledig en correct op de casus kon antwoorden, dit nog niet aantoont dat hij werkelijk belang stelt in deze rechtstak. Het voorleggen van typeantwoorden doet hieraan niets af. In casu blijkt uit de specifieke toelichting bij de beoordeling van de technische competenties dat de selectiecommissie heeft vastgesteld dat de

verzoeker “geen blijk (geeft) van voeling te hebben voor de sociale zekerheid en de wetgeving over geneeskundige verzorging en uitkeringen” omdat hij “de klemtoon voortdurend (herlegt) op fiscale wetgeving”. Het toegekende puntencijfer voor dit onderdeel van de proef (2 punten op 5) kan om die reden dan ook niet kennelijk onredelijk genoemd worden. De enkele omstandigheid dat de verzoeker zich goed voorbereid heeft (hetgeen overigens blijkt uit de toelichting bij de “motivatie”: “Heeft zich voldoende voorbereid”) betekent nog niet dat de kandidaat een “sterke interesse” heeft voor het geteste vakgebied.

10. Voor zover de verzoeker er zich over beklagt dat hem geen kopie van de casus, het typeformulier met richtlijnen voor het personeel, vragenlijsten, antwoordalternatieven, typeantwoorden of correctieoosters, werden overgemaakt, ondanks zijn uitdrukkelijk verzoek daartoe, bestaat er geen causaal verband tussen het niet meedelen van bepaalde stukken aan de verzoeker en de beslissing om hem niet geslaagd te verklaren. Het gaat om twee verschillende administratieve beslissingen die elk afzonderlijk op hun wettigheid onderzocht kunnen worden. De eventuele onregelmatigheid van de weigering om aan de verzoeker documenten betreffende zijn examenuitslag toe te zenden, maakt op zich de beslissing waarbij die examenuitslag wordt vastgesteld, niet onregelmatig. De verzoeker brengt overigens geen enkel gegeven aan dat het vermoeden zou rechtvaardigen dat de quoterings van de selectiecommissie niet correct is.

De verzoeker kan voorts niet gevolgd worden voor zover hij aanvoert dat “geen enkele objectieve controle is toegelaten van de motivering in relatie tot de toegekende punten en de wijze van quoterings”. Het beroep is gericht tegen de beslissing van 24 september 2009 van de selectiecommissie waarbij de verzoeker niet geslaagd verklaard is voor de mondelinge proef, waarin aan de hand van een casus en het onderzoek van een aantal competenties nagegaan wordt of de kandidaat blijk geeft van voldoende motivatie en of hij de vereiste vaardigheden bezit. Dergelijk examen vormt een geheel.

De selectiecommissie beoordeelt autonoom het relatieve belang dat zij aan de verschillende aspecten van het onderzoek hecht en komt op grond daarvan tot het besluit dat de kandidaat al dan niet geslaagd is voor de proef. Overigens heeft te dezen de selectiecommissie vooraf de relatieve waardeschaal bepaald van de verschillende aspecten die zij moest onderzoeken, hetgeen de objectiviteit aantoont waarmee de selectiecommissie te werk ging. De enkele omstandigheid dat bij de omzetting van het puntentotaal (24 op 45 punten naar 10,57 punten op 20) een kleine rekenfout is gemaakt (de correcte omrekening bedraagt 10,66 punten op 20), vermagt de wettigheid van de bestreden beslissing niet aan te tasten, vermits de verzoeker ook bij een correcte omzetting naar een puntentotaal van 10,66 punten op 20 niet geslaagd is.

11. Wat de beweerde tegenstrijdigheid tussen de eindconclusie en de competentie “adviseren” betreft, moet de motivering per competentie als een geheel worden gelezen en niet -zoals de verzoeker doet- als van elkaar losstaande zinnen. In tegenstelling tot wat de verzoeker voorhoudt, is de vaststelling in de eindconclusie dat hij bij het omgaan met informatie “niet de juiste verbanden legt uit de informatie”, en dat hij moeite heeft om tot de kern van de zaak te komen, dan ook niet in strijd met de toelichting bij de competentie “adviseren”, dat hij weliswaar doelgericht advies geeft, doch geen rekening houdt met de gevolgen ervan en dat hij zijn advies niet zozeer aan de gesprekspartner aanpast.

12. Wat de competentie “communiceren” betreft, blijkt uit de motivatiefiche genoegzaam dat de selectiecommissie zowel de schriftelijke (aan de hand van de casus), als de mondelinge communicatie door observatie heeft beoordeeld aan de hand van een aantal duidelijk opgesomde criteria. Het is dan ook niet tegenstrijdig om enerzijds te beslissen dat de schriftelijke uiteenzetting bondig en verstaanbaar geformuleerd is, en anderzijds, op te merken dat de kandidaat, wat de mondelinge communicatie betreft, niet “to the point” antwoordt, zeer vage antwoorden geeft en zijn communicatie onvoldoende aan de gesprekspartner aanpast. Schriftelijke en mondelinge communicatie zijn immers van elkaar onderscheiden vaardigheden die -zoals in casu- tot uiteenlopende conclusies

kunnen leiden. Voor zover de verzoeker zich beklaagt over het feit dat het interview korter dan voorzien was, blijkt uit niets -en toont de verzoeker ook niet aan- dat de selectiecommissie hierdoor niet in staat was om de competentie “communiceren” correct te beoordelen.

13. Voor zover de verzoeker aanvoert dat de negatieve eindconclusie niet gedragen wordt door de onderscheiden positieve “subbeoordelingen”, blijkt uit de samenlezing van de concrete beoordelingen + en +/- voor elk specifiek criterium per competentie en de specifieke toelichting per competentie dat de motivering van de eindconclusie steun vindt in de “subbeoordelingen”.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de verzoeker er niet toe komt concreet aan te geven op welke punten het samengevat eindoordeel van de selectiecommissie onjuist of kennelijk onredelijk is. Bijgevolg onderbouwt de motivatiefiche de uitslag van de verzoeker. De verwerende partij heeft zorgvuldig en op redelijke wijze haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid uitgeoefend.

14. Voorts toont de verzoeker met zijn verwijzing naar zijn stageverslagen, opgesteld in het kader van zijn functie bij de FOD Financiën, niet aan dat hij voldoet aan de professionele competenties, vereist voor de specifieke functie van sociaal inspecteur voor het RIZIV. De verzoeker heeft er namelijk zelf voor gekozen om deel te nemen aan een nieuwe, “externe” selectie bij de verwerende partij. Het is op basis van deze specifieke selectie dat de verzoeker niet geslaagd is. De selectiecommissie kan de kandidaat alleen beoordelen op basis van wat zij tijdens de desbetreffende proef kan vaststellen. De in de stageverslagen gemaakte beoordelingen staan daar volledig los van. Met zijn verwijzingen hiernaar toont de verzoeker dan ook niet aan dat de door de selectiecommissie opgegeven motieven onjuist zouden zijn. Hetzelfde geldt voor het bij zijn memorie van wederantwoord gevoegde attest van 3 maart 2010 van zijn vroegere dienstchef bij de BTW-controle.

15. Er kan ten slotte niet dienstig worden verwezen naar het arrest Vermeulen, nr. 94.093 van 19 maart 2001, vermits de concrete omstandigheden in die zaak niet vergelijkbaar zijn met deze in de thans voorliggende zaak, omdat de selectiecommissie in de motivatiefiche in huidige zaak wel uitgebreid haar bevindingen omtrent de verzoeker bij de toetsing van de beoordeelde competenties weergeeft. Zoals vastgesteld, zijn de motieven in de motivatiefiche geenszins vaag of bevatten zij allerminst algemene conclusies, doch zeer concrete overwegingen, die in eerste instantie de verzoeker -en nadien ook de Raad van State- in staat stellen te begrijpen waarom hem een score van 10,66 punten op 20 werd toegekend.

Uit de motivatiefiche blijkt dat de verzoeker voldoet voor 6 van de 9 beoordeelde vragen en/of competenties (score 3). Voor de overige competenties wordt aangegeven dat en waarom hij niet voldoet (score 2). Hieruit volgt dat de selectiecommissie aldus niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door op grond van die motieven een score van 10,66 punten op 20 toe te kennen.

16. Het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

17. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van het fairplay-beginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel, doordat hij geconfronteerd wordt met een motivatiefiche die inhoudelijk niet overeenstemt met het verloop van het interview (tal van punten van het interview worden niet, niet volledig of onjuist vermeld), doordat de scores en de wijze van puntentoekenning niet juist zijn en ook niet nader verklaard worden en doordat de indruk wordt gewekt dat een weldoordachte selectie van verscheidene elementen wordt gevoerd teneinde hem in een kwaad daglicht te stellen. Om zijn stelling te ondersteunen dat de bestreden beslissing op kennelijk

onredelijke wijze tot stand is gekomen, herhaalt de verzoeker grotendeels het eerste middel. Het unfair karakter van de bestreden beslissing blijkt volgens de verzoeker onder meer uit de omstandigheid dat Selor weigert de casus, de vragen, de typeantwoorden en de correctieroosters voor te leggen teneinde hem toe te laten na te gaan of de technische competenties correct en volledig zijn beoordeeld, en uit de flagrante tegenstelling met de door hem behaalde resultaten op de geïnformatiseerde test op het numerieke redeneervermogen en de geïnformatiseerde postbakoefening. Dat men hem in een kwaad daglicht wil stellen, blijkt volgens de verzoeker uit het feit dat de vrijwel uitsluitend negatieve eindconclusie niet gedragen wordt door de onderscheiden positieve subbeoordelingen. De verzoeker komt op grond van de vergelijking van de uitslag op het schriftelijke gedeelte (17,375 punten op 20) en de uitslag op het mondelinge gedeelte (10,66 punten op 20) tot een schrijnende wanverhouding tussen beide resultaten. De onredelijkheid van de wijze van quoteren en de quoterings zelf wordt volgens de verzoeker ten slotte onder meer geïllustreerd door de indicatoren +/- op de motivatiefiche. Voor het overige geeft de verzoeker een theoretische toelichting bij de door hem aangehaalde beginselen.

18. De verwerende partij antwoordt dat een deel van verzoekers uiteenzetting betrekking heeft op de formele motivering van de beslissing en niet op de beginselen, aangehaald in het tweede middel. Voor zover als nodig, verwijst de verwerende partij op dit punt dan ook naar haar weerlegging van het eerste middel. Voor zover de verzoeker stelt dat het fairplay-beginsel wordt geschonden omdat in de motivatiefiche bepaalde elementen naar voor zijn gebracht om hem in een kwaad daglicht te stellen, stelt de verwerende partij dat deze aantijgingen niets meer zijn dan loze beweringen. Verder geeft de verzoeker naar het oordeel van de verwerende partij niet concreet aan hoe het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel worden geschonden. Nochtans dient een verzoeker zijn middel voldoende uiteen te zetten en te staven op straffe van onontvankelijkheid. Voor zover de verzoeker uit de uitslag van het schriftelijke gedeelte en het slagen van 20 van de 35 aanwezige kandidaten meent te kunnen afleiden dat de uitslag van het mondelinge gedeelte kennelijk onredelijk zou zijn, houdt de verwerende

partij voor dat de verzoeker niet ernstig kan voorhouden dat het redelijkheidsbeginsel inhoudt dat een kandidaat geslaagd moet worden verklaard op een mondelinge proef enkel omwille van het feit dat hij geslaagd is op het schriftelijk gedeelte of omdat er een hoog slaagpercentage is.

19. De verzoeker antwoordt dat de elementen weergegeven in zijn tweede middel tegen het licht dienen te worden gehouden van de erin aangevoerde beginselen. De verzoeker stelt dat hij een beroep bij de Raad van State heeft moeten instellen op basis van een onvolledig dossier en dat de verwerende partij in gebreke blijft om de typeantwoorden en de correctieroosters van de mondelinge proef voor te leggen. Het onredelijk karakter van de bestreden beslissing blijkt dan ook onder meer uit de totaal ongemotiveerde weigering van Selor om inzage en afschrift te verlenen van de casus, de vragen, de typeantwoorden en de correctieroosters en “ook uit het vergeten in rekening te brengen van een aantal indicatoren onder de rubriek MOTIVATIE”. De verzoeker meent dat de computergestuurde testen op een objectieve manier een aantal competenties meten, terwijl de selectiecommissie op de mondelinge proef de gemeten competenties van de schriftelijke proef onderuit haalt met een motivatiefiche die op tal van punten gebreken vertoont.

20. In zijn laatste memorie voert de verzoeker aan dat hij het tweede middel in voldoende mate heeft uitgewerkt zodat het ontvankelijk is.

Voorts verwijst hij naar de weigering van de verwerende partij om bepaalde stukken mee te delen en op het belang van de stageverslagen opgesteld door zijn hiërarchische oversten tijdens zijn tewerkstelling bij de FOD Financiën.

Beoordeling

21. De verzoeker laat na uiteen te zetten op welke wijze hij het vertrouwensbeginsel geschonden acht. Met betrekking tot de aangevoerde

schending van het rechtszekerheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat hij zich beperkt tot het summier toelichten van wat dit beginsel precies inhoudt. Het tweede middel is bijgevolg, wat voormelde beginselen betreft, niet ontvankelijk bij gebrek aan een uiteenzetting van deze beginselen.

In de mate dat de verzoeker deels het eerste middel herhaalt en meent dat deze elementen niet alleen betrekking hebben op de motivering maar ook “tegen het licht (dienen) te worden gehouden in het kader van de beginselen vervat in het tweede middel”, komt het aan de verzoeker toe deze elementen toe te lichten in het kader van de door hem ingeroepen beginselen en kan hij zulks niet aan de Raad van State overlaten. In de mate dat hij het eerste middel deels herhaalt om aan te tonen dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze is tot stand gekomen, wordt verwezen naar de omstandige bespreking van dit middel (cfr. de rubrieken 8-16).

Voor zover de verzoeker het unfair karakter van de bestreden beslissing afleidt uit de omstandigheid dat de verwerende partij de casus, de vragen, typeantwoorden en correctieoosters niet voorlegt, werd reeds bij de bespreking van het eerste middel opgemerkt dat de eventuele tekortkoming aan de verplichting tot openbaarheid de regelmatigheid van de examenuitslag niet aantast. Dit onderdeel kan niet dienstig worden aangevoerd als annulatiemiddel tegen de examenbeslissing.

22. Voor zover de verzoeker aanvoert dat het resultaat van de computergestuurde proef (17,375 punten op 20) in “een schrijvende wanverhouding” staat tot het resultaat van zijn mondelinge proef (10,66 punten op 20), betwist hij niet dat met voornoemde proeven andere competenties werden beoordeeld. Zo werd blijkens het selectiereglement met de geïnformatiseerde test het numerieke redeneervermogen beoordeeld. In deze test werden de competenties over omgaan met informatie (integreren) en beheer van taken (beslissen en problemen oplossen) geëvalueerd, terwijl tijdens het mondelinge gedeelte de evaluatie van de technische en gedragsgerichte competenties in overeenstemming

met de functievereisten werd beoogd, alsook de motivatie, de interesses en de affiniteit met het werkterrein. Elk examengedeelte staat evenwel op zich, zodat het slagen in één gedeelte geen garantie inhoudt voor het slagen in een ander gedeelte. Dat de verzoeker veel beter scoorde voor wat de geteste competenties betreft tijdens de geïnformatiseerde proef, dan voor wat de geteste competenties betreft tijdens de mondelinge proef, houdt niet in dat de verwerende partij onredelijk heeft gehandeld.

Het komt de Raad van State overigens niet toe de examenprestaties van de kandidaten te beoordelen in de plaats van de selectiecommissie. De Raad van State kan slechts tot de vernietiging van een beoordeling van een examen overgaan indien de waardering kennelijk onredelijk is. Het beroep is gericht tegen de beslissing van de selectiecommissie waarbij de verzoeker niet geslaagd verklaard is voor de mondelinge proef, waarin aan de hand van een testcase en het onderzoek van een aantal competenties nagegaan wordt of de kandidaat blijk geeft van voldoende motivatie en of hij de vereiste vaardigheden bezit. Dergelijk examen vormt een geheel. De selectiecommissie beoordeelt soeverein het relatieve belang dat zij aan de verschillende aspecten van het onderzoek hecht en komt op grond daarvan tot het besluit dat de kandidaat al dan niet geslaagd is voor de proef. Te dezen blijkt uit de motivatiefiche duidelijk dat de selectiecommissie vooraf de relatieve waardeschaal bepaald heeft van de verschillende aspecten die zij moest onderzoeken, hetgeen de objectiviteit waarmee de selectiecommissie te werk gegaan is onderstreept. Bij de bespreking van het eerste middel werd bovendien reeds uiteengezet waarom de quoterings op een 5-puntenschaal -in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker voorhoudt- voldoende duidelijk is, zodat kan worden volstaan met de verwijzing naar de bespreking van het eerste middel (rubrieken 8-16).

23. Het middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, niet gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

24. In een derde middel voert de verzoeker de schending aan van het gelijkheidsbeginsel, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het in het gelijkheidsbeginsel besloten beginsel van de gelijke toegang tot openbare ambten. De verzoeker meent ongelijk te zijn behandeld omdat niet alle in het selectiereglement opgesomde selectiecriteria (meer bepaald affiniteit met de methodologie van interne en externe audit en met statistiek, grondige kennis van Word, kennis van Excel en Acces) werden getoetst tijdens de mondelinge proef. De verzoeker meent bovendien geconfronteerd te worden met een boycotactie van Selor, “waarbij iedere medewerker/medewerkster van Selor ervoor moet zorgen dat verzoeker niet slaagt voor afgelegde examens met jury”, waarbij de opgestelde motivatiefiche op sommige punten niet overeenstemt met het verloop van het interview en op andere punten onvolledig of onjuist is. Volgens de verzoeker acht de verwerende partij het voldoen aan bijzondere selectiecriteria (technische competenties) noodzakelijk in het selectiereglement doch werden deze criteria geenszins getoetst tijdens het interview. De verzoeker leidt hieruit af dat “[d]e juryleden (...) absoluut (wilden) vermijden dat [hij] zou scoren op voor hem bekend terrein”. Dat hij bij Selor op een “zwarte lijst” staat, mag volgens de verzoeker blijken sedert de door hem bij de Raad van State ingeleide zaak met rolnummer A.189.161/IX-5991, hetgeen hij overigens vermeldde in zijn brief van 29 september 2009 gericht aan Selor, en geenszins ontkracht werd door het schrijven van 26 oktober 2009 van de verwerende partij. Voor het overige geeft de verzoeker in het middel een theoretische uiteenzetting omtrent het gelijkheidsbeginsel.

25. De verwerende partij antwoordt dat het moeilijk is de kwaliteiten op het vlak van Word, Excel en Acces te testen tijdens een mondeling interview en het volstaat dat de verzoeker in zijn curriculum vitae stelt over een goede tot zeer goede kennis te beschikken van voornoemde computerapplicaties.

De overige technische competenties werden wel degelijk onderzocht (hetzij tijdens de computergestuurde proef, hetzij tijdens het mondelinge interview). Voor zover de verzoeker aanvoert dat er officieuze afspraken binnen Selor zouden bestaan om hem te beletten te slagen voor examens met een examenjury, voert de verwerende partij aan dat de verzoeker na het inleiden van de door hem genoemde zaak bij de Raad van State geslaagd is verklaard voor andere examens georganiseerd door Selor, zodat zijn beweringen feitelijke grondslag missen.

26. De verzoeker repliceert dat de motivatiefiche niet doet blijken dat de aanspraken en verdiensten van de kandidaten “met dezelfde maat zijn gemeten”. De verzoeker leidt, onder verwijzing naar het arrest Laes, nr. 186.527 van 26 september 2008, de schending van het gelijkheidsbeginsel bovendien af uit de tijdsduur van het interview (45 minuten in plaats van 1 uur, zoals voorzien in het selectiereglement). Wat de bijzondere, niet geteste selectiecriteria betreft, stelt de verzoeker, met verwijzing naar een aantal voorbeelden, dat de vaardigheden inzake Word, Excel en Acces wel degelijk door Selor worden getest tijdens andere mondelinge examens. De verzoeker meent bovendien dat “affiniteit met de methodologie van interne en externe audit en met statistiek” niet te herleiden valt tot hetgeen door de computergestuurde proef werd getest (meer bepaald numerieke vaardigheden). De verzoeker meent ten slotte dat de verwerende partij “naar de vorm laat uitschijnen dat verzoeker wel degelijk geslaagd is voor twee selecties, maar naar de inhoud komt de handelwijze van SELOR neer op een boycotactie” en dat het niet uitgesloten is dat Selor dit doet om de Raad van State te misleiden.

27. In zijn laatste memorie ontwikkelt de verzoeker een aantal bijkomende grieven die betrekking hebben op de samenstelling van het administratief dossier, op de antwoorden van Selor, die afwijken van de motivatiefiches van het selectiedossier, op uitdrukkelijke vraagstellingen door Selor-deskundigen tijdens interviews betreffende het lidmaatschap van de kandidaat van een vakbond of naar de ziekte van de kandidaat, op herhaaldelijke problemen met de uitoefening van het inzagerecht in selectiedossiers, het stellen van vragen in een bepaalde selectie voor een welbepaalde functie aangaande

andere selecties bij Selor die vreemd zijn aan de te begeven functie, op het door Selor laattijdig versturen van documenten naar aanleiding van een inzageverzoek, om te beletten dat de verzoeker tijdig naar de Raad van State stapt.

Ten slotte voert de verzoeker aan dat de motivatiefiche niet de inhoud van het interview van de verzoeker weergeeft, dat hij valselijk wordt beschuldigd van het meenemen van examenvragen, dat hij als kandidaat voor een selectie gedwongen wordt om een document te ondertekenen om hem uit te sluiten, wanneer hij een jurylid om gegronde redenen wenst te wraken, dat zijn on-line curriculum vitae buiten zijn medeweten door Selor wordt aangepast, zodat de juryleden van een selectie foutief worden geïnformeerd tijdens het interview en dat de inschrijving van de verzoeker wordt geblokkeerd voor een bepaalde selectie.

Beoordeling

28. Voor zover de verzoeker aanvoert dat hij bij Selor op een “zwarte lijst” staat, beperkt hij zich tot loutere gissingen en speculaties zonder dit ook maar met enig concreet en objectief element te onderbouwen.

Voor zover de verzoeker aanvoert dat niet alle competenties werden getoetst, belet niets de verwerende partij om verzoekers (afdoende) kennis van Word, Excel en Acces af te leiden uit zijn curriculum vitae. Wat de affiniteit met de methodologie van interne en externe audit en met statistiek betreft, betwist de verzoeker niet dat een audit het controleren van informatie en statistiek het verzamelen, bewerken, interpreteren en presenteren van gegevens betreft en dat zulks kan gebeuren aan de hand van cijfergegevens. De verwerende partij kon dan ook in redelijkheid deze competentie aan de hand van de computergestuurde proef testen.

Zoals uit het selectiereglement blijkt is de vermelding “ongeveer 1 uur” slechts een indicatie en is de selectiecommissie niet verplicht gedurende exact 1 uur te ondervragen, temeer indien het haar aan de hand van de reeds

gestelde vragen duidelijk is dat de kandidaat niet voldoet aan de vereiste competenties, zoals in casu. Uit niets blijkt overigens -en de verzoeker toont zulks ook niet aan- dat hij als enige kandidaat een korter interview zou hebben gehad en dat aldus het gelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden.

De verzoeker kan niet dienstig verwijzen naar het arrest Laes, nr. 186.527 van 26 september 2008, vermits de concrete omstandigheden in deze zaak niet vergelijkbaar zijn met deze in de thans voorliggende zaak. In de zaak Laes had de jury de voorziene 15 minuten voor de mondelinge uiteenzetting van de casus ingekort omdat de verzoeker de wraking vroeg van een jurylid. De Raad van State oordeelde dat de mogelijkheid voor een kandidaat om de wraking te vragen van een jurylid een fundamenteel recht is waaraan geen sanctie mag worden verbonden zoals het inkorten van de voorziene tijd voor de mondelinge uiteenzetting van de casus. De verzoeker toont niet aan dat er in casu grote tijdsverschillen zouden zijn tussen de verschillende kandidaten, noch dat hij op een onwettige grond tijdens een kortere periode zou zijn ondervraagd.

De verzoeker meent ten slotte dat de verwerende partij “naar de vorm laat uitschijnen dat verzoeker wel degelijk geslaagd is voor twee selecties, maar naar de inhoud komt de handelwijze van SELOR neer op een boycotactie”. Wat de selectie van begrotingscoördinator/macrobudgettaire coördinator voor de FOD Budget en Beheerscontrole betreft, stelt de verzoeker dat de boycotactie blijkt uit het feit dat hij tot op heden geen concreet aanbod heeft gekregen om aan de slag te gaan in deze functie en dat, wanneer een vacature vrijkomt, Selor bijkomende proeven organiseert waarvoor hij niet slaagt of niet nuttig gerangschikt wordt.

Dat de verzoeker nog niet opgeroepen is, hangt af van het vrijkomen van een functie. Ook uit het eventueel organiseren van bijkomende proeven, kan geen onwettigheid worden afgeleid wanneer dit door het selectiereglement niet wordt uitgesloten. Dat men hem op bijkomende proeven “buist of niet nuttig rangschikt”, wordt door de verzoeker met geen enkel concreet element aangetoond. De verzoeker toont dan ook met geen enkel concreet gegeven

aan dat er andere dan wettige redenen aan de basis liggen van het feit dat hem “tot op heden geen concreet aanbod [werd] gedaan om aan de slag te gaan”. Wat de selectie van financieel deskundige niveau B betreft, vraagt de verzoeker zich af “waarom (...) [hij] aan de slag (zou) moeten gaan als financieel deskundige Niveau B aan een veel lager loon dan zijn vorige betrekking (...), als hij (...) een voortreffelijk examen heeft afgelegd voor fiscaal controleur en dossierbeheerder Niveau A voor de Federale Overheidsdienst Financiën”. Door deel te nemen aan het examen van financieel deskundige niveau B, was de verzoeker er zich terdege van bewust dat de verloning lager zou zijn dan voor een betrekking van niveau A. Zulks kan bezwaarlijk aan de verwerende partij worden ten grieve geduid. De verwijzing naar (het verloop van) een andere selectie (voor fiscaal jurist niveau A voor de FOD Financiën) is niet dienstig daar dit geen betrekking heeft op de thans voorliggende bestreden beslissing.

29. In zijn laatste memorie somt de verzoeker, zoals gezegd (randnummer 27), ten slotte een aantal feitelijke aantijgingen op, gericht tegen Selor, die hij vooreerst in zijn verzoekschrift kon aanvoeren en die vervolgens niet pertinent zijn, vermits zij geen oorzakelijk verband vertonen met de bestreden beslissing.

Voornoemde aantijgingen worden bovendien niet betrokken op het derde middel en vormen een opsomming van persoonlijke grieven van de verzoeker die hij aanvoert tegen Selor en die hij in het kader van huidige procedure niet bewijst.

30. Het middel kan niet worden aangenomen.

V. Anonimisering

31. De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

32. De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche